

ACOSTAR-SE A LA NATURA

Amb el naixement del mil·lenni neix també una nova secció, la que esteu començant a llegir. És dedicada a la fotografia de la natura i hi trobareu procediments, consells i trucs per a millorar la qualitat de les vostres fotos... i els qui no en feu, pot ser amb aquestes pàgines us hi animareu.

Sempre hi haurà una o dues imatges acompanyades d'un seguit d'explicacions pensades inicialment per als profans, però amb algunes informacions per als més avançats. Amb l'excusa de la fotografia, les imatges ens portaran per diversos racons del món, però sense oblidar el que es pot fer a casa nostra.

Tot i que s'indicarà què és el que estem veient i on s'han obtingut les imatges, no es parlarà de l'objecte fotografiat, sinó de com s'ha obtingut la fotografia. Aquesta secció us convida a fer un recorregut pel món de la fotografia de natura, exposant tant els gèneres com les tècniques. És a dir, que es tractarà de la fotografia de plantes, de boscos, d'ocells, de mamífers, de rèptils, d'insectes... però també de les tècniques d'il·luminació, de macro, de paisatge, de caça fotogràfica... En definitiva, intentarem fer-vos sentir més a prop de la natura tot aprenent a captar-la en imatges.

■ LA FOTOGRAFIA DE PROP

I si es tracta d'acostar-nos a la natura, què hi ha de millor que començar per la fotografia d'aproximació? És fàcil de fer si no volem detalls massa menuts i té l'avantatge que podem trobar elements força interessants al jardí del costat de casa. Podem definir la fotografia d'aproximació com la que consisteix a captar detalls de la natura amb objectius normals enfocant a la mínima distància o gairebé.

Sovint s'oblida aquesta possibilitat i la veritat és que dóna molt de si, sempre que se sàpiguen un seguit de qüestions. Exemplem el tema en la fotografia del tronc i l'escorça d'un arbre. Evidentment seria el mateix si es pren la foto d'un tros de roca, d'un mineral, del sòl amb fullaraca o elements caiguts... aquí ja intervé la creativitat de cadascú i del lloc on ens trobem. El cas és que sigui un objecte quiet per tal de no complicar aquesta primera i senzilla lliçó. Els punts a tenir en compte són els següents:

1. Escollir un dia o moment no ennuvolat.
2. Sortir del bosc atapeït, buscant que el sol il·lumini bé l'element que hem escollit.

3. Col·locar-nos de manera que el sol quedi darrere nostre, però no del tot, sinó a un costat. Així es capta bé el relleu de l'escorça.

4. Anar acostant-s'hi alhora que es va girant l'anell d'enfocar fins a la mínima distància, per bé que es pot retocar una mica si l'enquadrament desitjat demana més espai.

5. Seleccionar un diafragma tancat, però no el número f més alt, sinó el segon. Cal eludir el més alt per tal d'aconseguir més nitidesa, però ha de ser alt per a disposar de la suficient profunditat de camp.

■ LES FOTOS

Ambdues estan fetes amb un objectiu de 85 mm (1:1.8) a un diafragma f. 8 i f. 11 respectivament. Així s'ha aconseguit la suficient profunditat de camp (zona nítida per davant i per darrere del pla que s'està enfocant) perquè sortís ben enfocat tot el voltant de la soca en la primera foto i el relleu de l'escorça en la segona. Cal tenir en compte que a mesura que ens hi acostem, la profunditat de camp va disminuint, de manera que s'ha d'anar tancant el diafragma per a compensar-ho.

Es tracta d'*Aloe dichotoma*, una liliàcia arbòria adaptada a les zones àrides, fotografiada al sud del desert del Kalahari, a l'Àfrica meridional. La poderosa escorça garanteix la preservació de l'aigua que emmagatzema.

ALBERT MASÓ

A mesura que ens hi acostem, la profunditat de camp va disminuint, de manera que s'ha d'anar tancant el diafragma per compensar-ho.